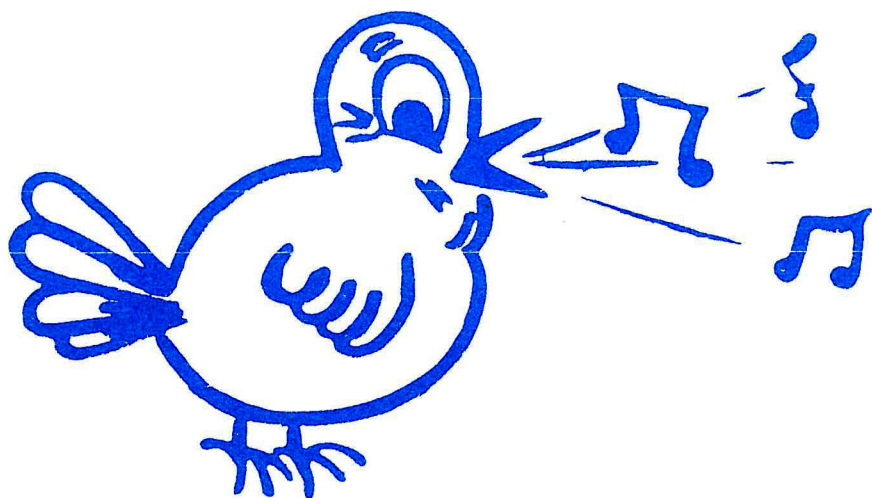

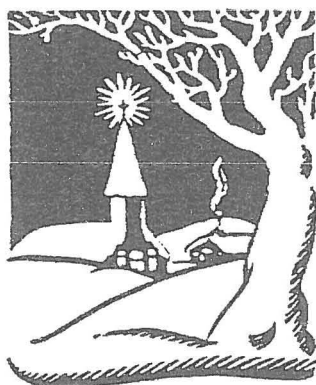

Rozhovory se životem

OBSAH

1. Pomocníci-----	5
2. Příroda-----	6
3. Hodnoty mediálních projevů-----	10
4. Emanuel: Kontrola myšlenek, pocitů a slov-----	13
5. Inkarnace a dědičnost-----	16
6. Vědomí-----	19
7. Planeta Země-----	22

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

Zdá-li se ti všední den chudý, přičítej to sám sobě, protože jsi příliš slabý, abys z něho vydobyl všechno jeho bohatství.

R. M. Rilke

Naši milí!

Jsme vaší přátelé, pomocníci a průvodci, i když mnozí stále ještě na naší existenci zcela nevěří. Jsme s Vámi spojeni bratrskou láskou, protože jsme potomci jednoho a téhož Stvořitele. Známe zákonitosti a průběh Vašeho pozemského života, Vaše myšlenky, představy a skutky. Mnohé nejsou vždy dobré, ale provázíme Vás a pomáháme Vám s porozuměním pro vše, co sebou nese Váš současný vývojový stav. Snažíme se Vás duchovně probudit, abyste poznali úkol a cíl svého života, důležitost snahy poznat a odstranit vše nedobré, čím si způsobujete bolest a těžkosti života současného i budoucího. Často, velmi často zůstává však naše pomoc marná, nevyužitá. Neradi si přiznáváte vlastní chyby a snaha proti nim bojovat je malá.

Uctíváte Boha různými způsoby. Bylo by krásné, kdybyste slovo „uctívání“ nahradili slovy milujeme Ho, důvěřujeme a děkujeme Mu láskou, porozuměním, odpuštěním a službou bližnímu, prací na pročišťování svých myšlenek, slov a skutků, snahou přijít Mu ztišením ve svém nitru blíž.

Voláte k Bohu slovy, která zůstávají na rtech, srdce nedosáhnou. K čemu prázdná slova? Nejkrásnější modlitbou je modlitba lásky, zpěv čisté duše beze slov, mluva dobrých skutků, roznášení radosti, přívětivosti a útěchy od rozbřesku každého nového dne mezi ostatní spolužijící.

Děkujeme všem, kteří tuto modlitbu učinili programem svého denního života.

Mnoho, co Vám Stvořitel denně daruje, považujete za samozřejmé, mnozí nejsou zvyklí Bohu děkovat, spíše vyžadovat, co všechno by měl pro ně udělat.

Přemýšlejte o našich slovech, pokuste se vnést do Vašeho života více Lásky a Světla!

Zůstáváme s Vámi ve všech okamžicích života. Učte se nás vnímat, cítit naši bratrskou lásku a pomoc, která je vždy připravena Vás zachytit a sílit na cestě návratu domů, k Otci.

Vaši duchovní pomocníci

Příroda

*Strom neodepře stín ani tomu,
kdo ho přišel porazit.*

Malajské přísloví

Člověk, který poznal a dodržuje zákony přírody, ovládá i svůj život a jeho cíl, protože ho vnímá jako celek v životním celku, řízený božskou silou, láskou, vzájemnou pomocí a ohleduplností. Kdo miluje přírodu, miluje i své bližní. Poznává i v nejmenším oblázkou nebo stébélku trávy dech společného Tvůrce a snahu po dalším vývojovém růstu. Minerál se snaží dosáhnout životní stav rostliny, rostlina stav zvířete a o co se snaží člověk? O peníze, požitky, slávu a moc? To nejsou aspekty vnitřního růstu, spíše jeho opaku.

Růst a vývoj jsou průvodními životními znaky od nejnižšího prvoka až k nejvyšší životní formě, k člověku, jediné sebe sama si vědomé bytosti, nositeli Boží jiskry, ducha. Proto je nesprávné se domnívat, že inkarnace člověka mohou probíhat ve zvířecím nebo rostlinném těle. Životy rostlin a zvířat nejsou řízeny impulzy ducha, ale jednotlivým rasám a druhům přináležející společnou duší. Tendencí růstu a vývoje je pohyb vzhůru. Vývoj buď stoupá nebo stagnuje.

Příroda je živé tělo. I minerály, které považujeme za mrtvou hmotu, jsou životní formou. Kdyby nebyly prodchnuty božskou životní silou, rozpadly by se v prach.

Podle Dr. Jonese jsou nejinteligentnější rostlinnou formou stromy. Mají téměř lidské vlastnosti a je obdivuhodné, co vše jsou schopny vnímat a jak dokáží reagovat na přicházející impulzy bez mozku a hmotných smyslů.

Stromy a rostliny jsou tak jako člověk samostatná individua, která reagují na bolest, chlad, teplo, vlhko a sucho, světlo a tmu, barvy a tóny. Přijímají a vyjadřují radost, bolest a jsou schopna i zděšeného křiku v okamžiku ohrožení.

Světový výzkumník Dr. Hamlyn Jones z Vellisbourne je v neustálém úzkém kontaktu s přírodou. Pomocí moderní elektroniky,

systému vysoce citlivých, počítačem řízených senzorů zjistil, že rostliny a stromy mají svoji výrazovou techniku, kterou bychom nazvali řečí. Při vichřici nebo suchu vysílají tóny strachu, při krásném počasí vysílají zvuky radosti. Rány sekerou a hluk motorových pil vzbuzují v celém lese vzrušení, projevující se člověku neslyšitelnými, ale senzory zachycovanými tóny strachu a zděšení.

Při napadení určitých stromů a oblastí škodlivým hmyzem, varují postižené stromy až do vzdálenosti 100 metrů stromy ostatní, které začnou ve svých listech vylučovat hořkou, hmyz odpuzující substanci.

Senzory na jabloni v zahradě Dr. Jonese signalizují pokaždé jástot a radost, jakmile přijde do jejich blízkosti. Jástot je zachycován senzory i v době sucha v létě, když majitel svoje stromy zalévá a tyto pociťují ve svých kořenech vlhkost. Dr. Jones je spojen se svými stromy 24 let nejužším přátelstvím a jeden druhému již rozumí beze slov a senzorů.

Rostliny a zvířata shromažďují ve společné duši svoje zkušenosti a poznatky. Ta je zásobuje životní silou a po zániku života se fluidální tělo rostliny nebo zvířete vrací do ní zpět.

Profesor na univerzitě v Kalkutě, botanik J. Ch. Bose, vložil do přístroje jim vynalezeného rostliny nebo rostlinné části, aby pozoroval jejich reakce na bolest a ohrožení života. Reflexy rostlin byly promítány na obrazovku. Již při přípravě ke vstříknutí jedu do rostlinného těla nebo jeho oddělené části, která zůstává dlouho zpětně spojena s mateřským tělem rostliny, pozoroval profesor Bose na promítnutém obrazu rostliny chvění, které lze přirovnat k lidskému strachu a později, po vstříknutí substance, snahu odtáhnout se pokud možno od místa, z něhož se život ohrožující látky rozšiřovaly.

Stejný efekt pozoroval profesor Elmer Gates u zvířat. Předal lidstvu zajímavý poznatek o nesmrtelnosti nižších životních forem. Stejně jako po smrti člověka vystupuje i po zániku každé rostliny a těla zvířete z jejich hmotné tělesné schránky mlžný obraz ve formě jejich fyzického těla a stoupá do výše. Návrat do centra, z něhož život vyšel. Lidská duše se vrací do nadzemských

dimenzí, z nichž se inkarovala, rostliny a zvířata se vracejí do člověkem nevnímatelných dimenzí rostlinné a zvířecí skupinové duše.

Výzkumy profesora Bose přinášejí i důkazy vzájemné pomoci mezi životy v přírodě. Usychající rostliny jsou na příklad často udržovány při životě pomocí je obklopujících rostlin, které jím vysílají životní energii, aby nezemřely.

Oddanost i nejprimitivnějšího života svému Tvůrci a Jím daným zákonům, trpělivost, vůli odpouštět a vzájemně si pomáhat, najdeme všude v přírodě. Měly by být lidstvu příkladem.

Ráda pozoruji jednoduchou kapku vody nebo ranní rosy, třpytící se na listech stromů, prostoupena sluncem a světlem a uvědomuji si, jak by bylo lidstvu prospěšné, kdyby ztratilo zájem o zisk, válčení a vzájemné ohrožování a vyzařovalo navenek tak jako tato kapka světlo a krásu svého, bohužel u mnohých nepoznaného, neprobuzeného vnitřního světla, lásku, pomoc, odpouštění a porozumění ostatním vstříc.

Příroda je domovem nejen krás, které jsme schopni svými hmotnými smysly vnímat, ale i domovem duší, které lidské oko schopné vnímat není a proto na ně nevěří. Rusalky, skřítky, fauni nejsou pohádkou, fantasií dětského magického duševna jenom proto, že jejich éterické tělo nevidíme. Jsou stavitelé a pečovatelé, pomocníci a učitelé jim svěřených rostlinných nebo živočišných druhů. Vedeny moudrostí, poznatky, pomocí společné duše a vyšších bytostí plní oddaně svůj úkol pro život a růst celého životního celku.

Člověk ztrácí odcizováním se duši přírody a pochybnostmi na životnost jejich substancí stále více schopnost vnímání a poznávání přírodních „tajemství a zázraků“.

Naši předkové byli s přírodou spjati mnohem úžeji a proto vnímali i její nadhmotnou životní realitu. Zanechali lidstvu o její existenci mnoho vyprávění a často reálných důkazů, které jsou většinou lidí kvalifikovány jako iluzorní individuální představy.

Jedním z nejkrásnějších životů, které Tvůrce daroval Zemi a člověku, jsou nejen stromy, ale i květiny. Vzpínají svoje tělo vzhůru

ke světlu, otevírají svoje kalichy pokorně, vděčně Tvůrci vstříc, aby získaly co nejvíce síly pro splnění svého životního úkolu: pomáhat ostatním životům svými hojivými a posilujícími esencemi, vůní a energiemi barev, ale i krásou, která zdvihá lidské smysly od Země ke kráse nebe a světa.

Kdo je schopen vnímat jejich oddanou službu i tam, kde jsou podupávány a snaží se blíže poznat jejich život, začne rostliny a zvířata milovat jako sebe sama a porozumí brzy jejich tiché řeči beze slov. K tomu stačí jen dobrá vůle, porozumění, láska a ohleduplnost k životům, jejichž podstatu jsme ještě nebyli schopni pochopit.

Láska k přírodě je nepřetržitá modlitba díky Tvůrci za životy, jejichž sounáležitost a vzájemný soulad zajišťuje i lidskou existenci. Kdo tuto lásku nezná a nehledá, je ve svém srdci a duši ochuzen.

Neklid a disharmonie, bolestná touha po něčem, co mu stále uniká, je pláčem duše, která se nedokáže odpoutat od hmotného těla a světa, aby přišla blíž podstatě svého pravého Já a všeho, co tvoří její životní prostor.

Když se student zeptal Mistra Guangfana: „Co jsem?“, Mistr odpověděl: „Je v celém vesmíru něco, co nejsi?“

Seng - Chcan

Hodnoty mediálních projevů

Proti obsahu jednotlivých mediálně přijímaných sdělení je často a zcela oprávněně namítáno, že si odporují. Mnohé jsou zmatečné, postrádají logiku a stojí v protikladu ke známým pravdám.

Čistota a pravdivost mediálních projevů je závislá na vývojové výšce duchovní osobnosti, která prostřednictvím média k přítomným promlouvá, ale i na čistotě vnitřního a vnějšího života média, které tato sdělení přijímá.

Médium, jehož boj proti vlastnímu egu, dominanci, domýšlivosti, nesprávnému myšlení, jednání, návykům, proti podléhání hmotným požitkům a slabostem není dostatečný, přijímá mediální sdělení nízkých duchovních osobností, odpovídajících jeho morální a duchovní vývojové úrovni, podle zákona „stejně přitahuje stejné“.

Po smrti člověka nezůstávají jeho nedobré skutky, myšlenky a vlastnosti na Zemi. Jeho duše přechází po smrti do dimenze, odpovídající jejímu vnitřnímu vývoji a odnáší si vše, čím žila na Zemi, ve svém životním ódu do nadzemí. Je-li ochotna se svých chyb a slabostí zbavit, musí proti nim bojovat, až je odstraní. K tomuto boji je v nadzemí, tak jako na Zemi, málo ochotných duší a trvá to dlouhou dobu, než procitnou k poznání pravdy a sebe sama.

Nízko a níže vyvinuté duše žijí v dimenzích, blízkých Zemi, kam se stále vracejí, ovlivňují člověka a vyžívají se z jeho životní síly. Nejsou schopny lidstvu zprostředkovat obrazy vyšší pravdy a obrazy čistých sfér, kam nemají přístup a mnohdy si nejsou ani jejich existence vědomy. Protože v nadzemí neexistuje pojem čas a prostor, jsou nízko a níže vyvinuté duše schopny, ale jen do určité velmi omezené míry, přehlédnout minulé, přítomné nebo budoucí životní děje na Zemi žijících duší. Ale i tento přehled je často zkreslený a nedostatečný.

Světlé, čisté bytosti nepředávají lidem sdělení o řešení životních problémů. Ty jsou článkem lidského karmického úkolu a podléhají působení vlastní vůle člověka. Snaží se mu ukázat cestu k ochraně před hromaděním další karmy a k probuzení z vnitřní

duševní letargie k vědomému vnitřnímu životu, který je zárukou šťastného, naplněného života v bytí současném i budoucím.

Hodnoty projevů čistých bytostí jsou ovlivňovány nejen morální a duchovní úrovní média, ale i vnitřní vyspělostí společnosti, k níž hovoří. Mnohem hlubší a náročnější jsou sdělení k duchovně orientovaným jedincům než na příklad k začátečníkům. Důležitý je i duševní stav přítomných. Vzájemné rozpory, nedobré myšlenky, neodložené problémy denního života, kritika a posuzování přítomných, nedostatečná koncentrace, stejně jako dogmatické, fanatické myšlení ztěžují harmonický průběh čistých seancí, které bývají v tomto případě většinou přerušeny a vyšší bytosti se stáhnou zpět.

Určité mediální schopnosti má každý člověk, ale ne každý je schopen převzít čistá mediální sdělení. Duchovní pravdy z nejvyšších dimenzí přijímají jen jedinci, kteří byli na tento úkol připravováni již před svým zrozením a jejichž vnitřní vývoj a čistota vnějšího života, jak již bylo řečeno, odpovídají čistotě slov a pravd, které přijímají. Mediální spojení s vyššími a vysokými duchovními bytostmi vyžaduje i schopnost uvolňování jemných éterických energií, které jsou nutné k materializaci předávaných myšlenek. Vyšším astrálním světem je tato energie po ukončení seance médiu vrácena. Nízký a nižší astrální svět ji nevrací, což se projevuje u média stejně jako u přítomných únavou.

Čistých médií je na Zemi velmi málo. V mediálním stavu jsou provázena kontrolní duchovní bytosti, která zajišťuje jejich ochranu a uzavírá je proti nedobrým silám. Většina pozemských médií přijímá sdělení z nižšího astrálu a tuto ochranu nemá. Pro ně samotné, ale i pro přítomné jsou seance nebezpečné. Více než polovina pacientů v ústavech pro duševně choré jsou mediálně nadaní jedinci, jejichž aura je obsazena negativními silami.

Vyhýbejte se médiím, která tvrdí, že jimi hovoří Bůh nebo Kristus sám. Mediální sdělení od Boha přicházejí k lidem přes Krista a od něho opět přes vyvoleného zástupce. Frekvence vyzařování vysokých Božských osobností je tak vysoká, že ji lidské tělo

není schopno snést. I frekvence Kristových zástupců musí být před přechodem do čistého média hluboce transformována. Vyhýbejte se všem, kteří o sobě tvrdí, že mají úkol spasitele lidstva a Země v jejím konečném čase. Sebepřeceňování je vždy důkazem nedostatku pokory, základního požadavku a důkazu duchovní výšky. Spasitel lidstva byl na Zemi inkarnován již před dvěma tisíci lety a jeho láska a pomoc zde působí podnes. Bůh a Kristus nepotřebují zástupce na Zemi. Jsou přítomni v každém lidském srdci a na člověku záleží, kdy si jejich přítomnost uvědomí.

Téměř žádný měsíc neprojde v naší zemi, abychom nebyli veřejně seznamováni s novými duchovními senzacemi a terapiemi, jejichž prodej zaručuje autorovi dobrý výdělek.

Všude tam, kde vládne zvědavost, touha po senzacích, slávě a uznání, po osobním obohacování a společenském zisku, je brána otevřena negativním silám, jejichž cílem je odvrát člověka od poznání čisté duchovní pravdy. Kdo se ochotně poddává jejich snahám, není chráněn před duchovním pomatením, stupňujícím se až k posedlosti.

Co nutně potřebujeme k životu je důvěra v existenci vedení a pomoc vyšších světů a poznání sebe sama, abychom začali bojovat proti vlastním chybám, slabostem, návykům a mylným představám. Kdo to dokáže, nepotřebuje v poměrně krátkém čase pochybná média a jejich předpovědi, protože nalézá každou odpověď a pravdu v sobě samém.

*Zpytuj sám sebe ve třech věcech:
jak je to s dobrem, které jsi zanedbal,
se zlem, které jsi spáchal,
a s časem, který jsi promáril.*

Italské přísloví

Kontrola myšlenek, pocitů a slov

Nevyslovená slova jsou potravou duše. Jak mám rozumět tomuto tvrzení?

Jestliže přijímáte a realizujete bez kontroly myšlenku, o které víte, že je negativně zaměřená a přináší zlo bližním, zůstává lpět na nich, ale i na vás samotných. Postižení se brání nevybíravými slovy a tím se podařilo negativním silám vyvolat hádku, disharmonii, zlá slova, představy a myšlenky, pomluvy a těžkosti, jak je to na Zemi běžné.

Správnou myšlenkovou kontrolou a mlčením by nedošlo ke ztrátě pozitivní energie na obou stranách, která je potravou vaší duše a zároveň umožňuje pročišťování od negativních substancí.

Přemáhat své ustálené myšlenkové stereotypy mně dělá velké těžkosti.

Návyky jsou součástí lidského života. Některé se staly životní tradicí a prošlými staletími jsou v lidstvu pevně zakotveny. Návyky jsou upevňovány v dětství již po jeho narození a provázejí ho celý život.

Jejich překonání vyžaduje úporný boj, protože všichni rodinní příslušníci, sousedé, přátelé mají stejné zvyky. Jestliže se jich chce někdo zbavit, zasáhne okamžitě negativní strana pochybnostmi: „To, co nám předávají duchovní učitelé, může být pravda, ale můj dědeček, babička, matka, otec, moji předci a všichni kolem nás dodržovali tyto zvyklosti již celá staletí. Mohu myslet a cítit jinak?“

Nejpůsobivější pomocí proti zakořeněným zvyklostem je hledání sebe sama, odvaha k samostatným rozhodnutím pomocí svobodné vůle, procítění chyb, spojených s určitými návyky, vytvoření nového životního programu, ale ne snaha napodobovat ostatní.

Existují ještě další možnosti mimo myšlenkové, citové kontroly a kontroly řeči, jak zvládnout svoje chyby a nedostatky?

Objektivním pozorováním sebe sama objevíte mnoho ve vaší duši klíčících nedobrých zárodků.

Kontrolujte své jednání, myšlení a návyky vědomím vyššího Já hned v okamžiku, kdy se projeví. Neomlouvejte je, nehledejte pro ně výmluvy ani jejich příčiny ve svém okolí. Jste za ně zodpovědní pouze vy sami. Vezměte je včas na uzdu, nečekejte, až zmizí s vaší smrtí. Odnášíte si je do astrální dimenze, do níž se po smrti vracíte.

Protože si duše po zániku fyzického těla zachovává plné vědomí, nepoznávají mnozí zemřelí, že prošli tělesnou smrtí. Vracejí se k Zemi a nejsou si schopni vysvětlit, proč s nimi nikdo z rodiny, přátel a bývalých spolupracovníků nemluví. Snaží se ukojovat svoje pocity, návyky a náruživosti ve společnosti jim podobných, na Zemi žijících duší. Obklopují je, vnikají do jejich otevřené aury a vyživují se z jejich pocitů.

To lze pozorovat na příklad u pijáků nebo u lidí, posedlých určitou tělesnou náruživostí. Tento posmrtný stav může trvat desítky let, než duše pozná s pomocí Kristových pomocníků, že nežije na Zemi. Až potom je schopna přijmout pomoc k oproštění od svých mylných představ i návyků a nastoupit další vývojovou cestu.

Učte se zvládnout nejdůležitější pomocné prostředky: Uzavřená aura, myšlenková a citová kontrola, pozorování sebe sama a vůle zvládnutí a odstranění všeho, co není správné.

Ačkoliv se snažím stát se pánem vlastních myšlenek, pocitů a přání, nejsem schopen zvládnout svou mysl tak, aby mně nestála v cestě za hlubším poznáním.

Pozemští vědci zjistili, že člověk, uzavřený ocelovými nebo olověnými deskami, je schopen vysílat navenek myšlenky, jejichž síla prochází i nejpevnější a nejtvrdší hmotou.

Jestliže si uvědomíte nesmírnou sílu svého duševního potenciálu, poznáte, že pozitivní myšlení, docílené správnou a cílevědomou kontrolou vlastní mysli a pocitů, je nejjistější cestou

k jejich zvládnutí. Zaměřte se na přijímání kosmické síly dobra, která zabrání stále se vracejícímu podléhání nižší kosmické síle. Jestliže žijete vlažně den ode dne, ukolébávání tvrzením: „Už jsem tolik let na duchovní cestě, už toho tolik vím a znám“, ale přitom jste nepřenesli z toho všeho téměř nic do svého denního života, jestliže respektujete bez boje svoje nedobré návyky a tělesné žádostivosti, nepomůže vám ani padesátiletá duchovní cesta zhola nic. Zůstává jen vizitkou, kterou se tak rádi vykazujete.

Cesta dlouhého duchovního vandrování, které se stalo jen čtením nebo posloucháním, bez snahy realizovat poznatky v denním programu, se rovná, vlivem vaší pohodlnosti a slabé vůle, nule. Tento poznatek je pro vracející se duši po pozemské smrti trpkým poznáním a pramenem nesmírné lítosti nad promarněnou příležitostí.

Návyky dobré mohou být neustále zlepšovány, až se stanou ctnostmi. Ctnosti jsou přirozeným znakem vyzrálého člověka. Mnozí jsou hrdí, že nemají od narození tu nebo onu vlastnost, že nekradou nebo se jinak silně neproviňují. Ve svém uspokojení si poklidně žijí, registrují, že jiní podvádějí a kradou, mnohdy se nad tím rozčilují a pozastavují, ale sami nedělají nic. Nenapadne je, aby postiženým pomohli modlitbou, která by jim pomohla prorazit vnitřní zábranu nevědomosti. Sedí ve své spokojenosti se sebou samými, zahaleni egoismem a diví se či odsuzují, jak je to hrozné, co se kolem nich děje, co druzí dělají špatně. Všeobecná reakce: „Já to nedělám, to dělají ti ostatní!“

Cílem vnitřně probuzeného člověka není jen on sám, ale celé lidstvo. Je s ním spojen v nerozlučný celek, je částí jednoty veškerého stvoření. Proto by měla být prvotním úkolem každého člověka láska a pomoc ostatním, nejen sobě.

Z knihy „Návrat k moudrosti a lásce“

Inkarnace a dědičnost

Podstatou lidského života není fyzické tělo, které jsme schopni vidět a cítit, ale hmotnými smysly nevnímatelný duch. Již v prenatálním stadiu ovlivňuje stavbu hmotného těla a zajišťuje svými impulzy jeho další životní aktivitu. Jakmile jsou impulzy ducha odtaženy, zůstává fyzické tělo neoživenou hmotou, neschopnou reakcí a myšlení. Dnešní medicína je schopná tuto hmotu udržovat při životě, ale bez životních reflexů a mentální činnosti.

Duch každého člověka je samostatná individuální jednotka, která existuje v celém vesmíru jen jednou.

Ducha nejsme schopni vidět. Ani jeho struktura není hmotně definovatelná, protože lidské řeči chybí pro její popis nutné výrazy. Můžeme však vnímat jeho aktivitu, která pomocí mozku přechází formou myšlenek do našeho mentálního vědomí. Duch je nesmrtelný a vrací se po zániku fyzického těla zpět do astrální dimenze, do které svým vývojovým stavem náleží.

Exaktní věda se stále ještě brání jeho existenci oficiálně uznat, ale nepopírá působení neznámých vnitřních sil člověka, pro jejichž vznik, růst a působení nenašla doposud vysvětlení.

Duch člověka se manifestuje adekvátně svému vývojovému stupni v těle, jehož formy a hodnoty vytváří v souladu s karmickou zákonitostí a s úkolem, který si inkarnovaná duše do nového života přináší. Silně karmicky zatížené duše přecházejí do těla postiženého tělesnými nedostatky. Některé duše přejímají tento úděl dobrovolně, aby poznaly působení tělesného nebo mentálního ochrnutí na lidskou duši. Naší povinností je potkávat všechny tělesně postižené spolužijící s láskou a pomáhat jim splnit jejich těžký životní úkol.

Často se lidé zabývají otázkou, jak je možné, že se v rodinách a prostředí, které jsou společensky zařazovány do nejnižších kategorií, rodí jedinci s geniálními schopnostmi a nadáním. Většina lidstva je přesvědčena, že inteligence a schopnosti dětí jsou podmíněny dědičností.

Intelligence je vlastnost ducha, ale ne duch sám. V něm jsou uloženy nesčetné zkušenosti, poznatky a schopnosti, získané v minulých inkarnacích, které v příhodném okamžiku nalézají uplatnění i v současném životě.

S dědičností nemá duch absolutně nic společného. Dědičná zákonitost se vztahuje jen na fyzickou stránku ducha, na tělo, které je součástí těla matky a otce, od nichž přebírá tělesné znaky a mnohé fyzické slabosti.

V rodině a příbuzenstvu se v jednotlivých inkarnacích setkávají duše karmicky vázané. Rozhodujícími komponenty pro splnění úkolu, který si inkarnované duše přinášejí, je výchova, příklad rodičů a životního prostředí. Rodiče a životní prostředí jsou vyvíjející se osobnosti příkladem pro její další život.

Dítě přejímá návyky, vlastnosti a názory svého okolí, ale zůstává samostatnou osobností, jejíž duchovní individualita neomezovaná dědičností vyžaduje volnost. Při zrození si přináší s v ů j rámcový program nadcházejícího života a doplňuje ho vlastní svobodnou vůlí.

Úkolem rodičů je poskytnout dítěti možnost tento program a úkoly rozvíjet, doplňovat a uskutečňovat vštěpováním správných návyků, správných vztahů ke spolužijícím, správnou výchovou a výukou. Výchova a výuka jsou pedagogické formy, které jdou společnou cestou, ale jsou rozdílně zaměřeny. Výchova se zabývá duševním vývojem dospívajícího dítěte, výuka je zaměřena na rozvoj jeho rozumové inteligence.

Každá osobnost se vyvíjí rozdílným tempem a formou. Ponechte dítěti volnost, neomezujte vůli vyvíjející se duše představami, které jste si vytvořili vy sami. Trpělivostí, dostatkem času pro dětské otázky a problémy, porozuměním a vlastním příkladem učte dítě respektovat společenskou zákonitost a svobodnou vůli ostatních spolužijících. To jsou důležité pomocné komponenty ve výchově duše, která vám byla svěřena.

Většina dnešních rodičů vštěpuje do vědomí dítěte přesvědčení, že největším životním ziskem a štěstím je bohatství a moc. Tím blokují v dítěti poznání, že bohatství duše je ziskem nesčíslně-

krát větším, ziskem, jehož krásu nelze lidskými slovy vyjádřit. Nepřichází hned. Všechno dění vyžaduje zrání a růst, tak jako plody přírody, které zajišťují zdraví našeho života. Zasévejte semínka do duše vašeho dítěte již od jeho narození, aby sklizeň, která ho očekává, byla zdravá a bohatá!

Malá Mary se procházela s maminkou na břehu moře.

„Mami, mohu si hrát v písku?“

„Ne, moje milá, umazala by ses.“

„Ale smím se trochu broudat ve vodě. Ta je čistá!“

„Ale kdež, dítě, nastydla bys, promočila by sis šaty!“

„Chtěla bych si hrát s ostatními dětmi, mami!“

„Raději ne, podívej se, jak jsou špinavé!“

„Mami, koupiš mně zmrzlinu?“

„Ne, Mary, to není nic pro tvoje zdraví. Bolelo by tě v krku.“

Malá Mary začala hlasitě plakat. Matka zvedla utrápeně oči k nebi a pronesla k vedle stojící matce, jejíž dítě vesele běhalo po pláži: „To je brozné! Viděla jste už tak neurotické dítě, jako je moje Mary?“

Anthony de Mello

Vědomí

Jsme životem s nejvyšším vědomím a biologicky nejvýše organizovaným fyzickým tělem, jsme lidé, nositelé ducha, žijící na jedné v celém univerzu nejnižší stojící planetě Zemi.

Nejvyšší vědomí promítá do hmoty našeho těla, do mozku, myšlenky, představy, obrazy a inspirace. Ten, kdo je přijímá, roste. Ten, kdo je vůči jeho aktivitě hluchý, podléhá protikladným inspiracím vědomí nižšího a vývojově stagnuje. Rozhodujícím faktorem je svobodná vůle každého z nás.

Pokud vůle zůstává v harmonii se svou prapodstatou, duchem, vede nás Vyšší vědomí stále rychleji k oproštění od slabostí a chyb a k dosažení obšťastňující jednoty s celkem, z něhož jsme vyšli a se životem celého univerza. V opačném případě klademe základ k průběhu svých dalších inkarnací na Zemi nebo na jí vývojově příbuzné planetě.

V celém univerzu nenajdeme místo, kde lze ukrýt následky našich nedobrých myšlenek a činů. Vtisknuty nesmazatelně do životního ódu odcházejí s námi po zániku fyzického těla do nadzemských životních dimenzí. Začneme proti nedobrým myšlenkám, zvyklostem a vlastním chybám bojovat, pokud máme ještě čas a žijeme na Zemi. V nadzemí, naší příští životní dimenzi, trvá tento boj mnohem déle a činí nás mnohem nespokojenější a nešťastnější než na Zemi.

Mnoho lidí hledá cestu ke svému osvobození od pozemských těžkostí, bolestí a ztrát ve správném směru. Mnozí je přijímají s přesvědčením o nespravedlnosti Boha, „jestliže vůbec existuje“ a pravdu, že pročišťováním sebe sama a správným vztahem k ostatním spolužijícím lze již na této Zemi dosáhnout ostrova klidu, jistoty a bezpečí, považují za iluzorní. Tento ostrov nosíme v sobě. Cesta k němu je podmíněna osobní vůlí a snahou žít ne vlastním egoismem, ale přítomností celku, snahou a vírou ve vyšší hodnoty než jsou peníze, úspěchy, moc a bohatství.

Hodnoty vědomí mají pro lidský život rozhodující úlohu. Co máme ve vědomí, to myslíme, to jsme. Rozhodneme-li se k práci na sobě samých, musíme již od začátku chtít a věřit, že svoje

předsevzetí dosáhneme. Kdo jen mluví, ale nevěří tomu, co myslí nebo chce dělat, je rozpolcen ve své vnitřní jednotě, chybí mu vůle, vytrvalost, jistota, víra v sebe sama a víra v pomoc z vyšších sfér.

Vnitřní růst vyžaduje přímou cestu bez předsudků, pobožnickářství a pokryteckého zapírání si vlastních chyb a slabostí.

Mnozí věří, že tím, že chodí do kostela, mají zajištěnu blízkost Boha a všechny prohřešky jsou jim odpuštěny. Žádný náboženský hodnostář není zástupcem Boha a nemůže člověku odpustit hříchy. Bůh není v kostelích, ale v nitru každého z nás a jen na nás samotných záleží, jak blízko jsme Mu schopni přijít. Náboženství není spasitelskou jistotou. Mělo by však (bohužel je nutné použít slova „mělo by“) být pomocí člověku v univerzálním vývojovém dění, mravní oporou, čistým, zářným příkladem lásky k bližnímu a nezištnosti, když temné síly dosahují stále více nadvlády nad lidstvem. Mělo by být cestou k cíli, ale není cíl sám.

Cesta k Bohu nejsou ceremonie a prázdná slova. Je cestou očišťování, osamocení v tichém koutku vlastního nitra, cestou lásky a služby ostatním životům, bojem proti nadvládě nižšího vědomí, poznáváním sebe sama. Sokrates mínil těmito slovy poznávání nezakreslené podstaty vlastního myšlení, skutků a slov, schopnost přiznat si vlastní slabosti a chyby, a vidět se tak, jací opravdu jsme. Vnímáme pozorně chyby spolužijících, ale pro vlastní chyby jsme slepí nebo pro ně nacházíme nesčetné důvody a omluvy.

V současné době je nejčastějším a nejsilnějším průvodcem člověka láska k sobě samému. O lásce k Bohu a k bližnímu hovoří mnozí, ale jen slovy.

Milovat svoje blízké a toho, kdo nás má rád, není těžké, ale ani záslužné. Mnohem těžší a záslužnější je milovat ty, kteří nám nečiní dobro a potkávají nás s nedobrymi úmysly, činy a slovy. Tato láska nevyžaduje objímat je nebo jim podlézat prázdnými slovy. Milovat nepřítele znamená vysílat mu vstříc přátelské myšlenky a porozumění a neodplácet jeho nedobré skutky stej-

nou měrou. Mlčení naplněné pozitivními silami dobrých myšlenek má nesmírnou sílu. Chrání nás proti příjmu vysílaného ne-dobra a síla našich pozitivních myšlenek přemůže časem i toho nejsilnějšího nepřítele.

Tam, kde je láska, nemá místo strach, neupřímnost a všechno, co vyplývá ze sobeckosti a zdůrazněného ega.

Stejně přitahuje stejné. Je-li náš život provázen slovy a myšlenkami nelásky, sobectví, žárlivosti, závisti a nečestnosti vůči ostatním, trpíme jimi více než ten, komu je vysíláme.

Učme se kontrolovat svoje myšlení a odmítat každou nedobrou myšlenku hned při jejím vzniku. Myšlenky jsou reálné děje, mají barvu, tvar. Jednou vyvolané k životu rostou až do dimenzí, které nejsme schopni zvládnout. Snažme se přijímat jen myšlenky, jejichž tvůrčí potence vychází z lásky, dobré vůle a snahy pomáhat. Projasněným vědomím zlepšujeme nejen sebe sama, ale i celý svět.

Jsme-li nespokojeni, začněme nejprve u sebe sama, buďme příkladem toho, co vyžadujeme od ostatních. Učme se přemáhat svůj egoismus a dominanci, vlastnosti, které jsou zárodky většiny lidských rozporů.

Láska je vedoucí silou všeho života. Je ve všem a vše je v ní. Je jedinou cestou k dosažení cíle každého života: poznat svou pravou podstatu a návrat tam, kde je její pravý domov.

*Jestliže věříš, že jsi ten, za koho tě tví přátelé
a nepřátelé považují, neznáš sám sebe.*

Planeta Země

Země, na které žijeme, pomáhá lidstvu stoupat v jeho vnitřním i vnějším vývojovém cyklu, pokud si je člověk tohoto úkolu vědom a snaží se ho plnit.

Planeta Země patří mezi hmotné, nejnižší vyvinuté planety univerza. Často žasneme nad poznatky o její struktuře a zákonitostech její existence. Ještě těžší je pro nás představa existence životních forem na planetách výše vyvinutých, na planetách s polohmotnou nebo nadhmotnou strukturou. I ony existují. Domněnka, že člověk a planeta Země jsou jediným životním prostorem v univerzu, je již dávno překonána.

Budme vděčni Tvůrci za život na Zemi, který nám pomáhá k cenným vnitřním poznáním, k bratrskému vztahu k životům ostatním a k růstu ve vývojovém cyklu každého jednotlivého z nás.

Planeta Země se otáčí kolem své osy ze západu na východ ve 23 hodinách, 56 minutách a 4,1 vteřinách.

Na své cestě kolem slunce urazí za rok 940 miliónů kilometrů.

Zemská osa má sklon 23,5 stupňů, tím vznikají roční období.

Na podzim se Země otáčí rychleji, o 0,06 vteřin za den. Důvodem je skutečnost, že na jaře a v létě dochází k obrovskému vypařování oceánů a k přesunu jejich hmoty do atmosféry. Na podzim, vlivem častých dešťů, dochází opět k normální rotaci.

Na rovníku dosahuje rychlost rotace Země přibližně 1,5 rychlosti zvuku, 1670 km/h. Během staletí dochází ke zpomalování rotace, o 0,00164 vteřin za sto let. Před 200 miliony let měl rok 385 dní.

5/8 naší planety je pokryto vodou. Při rotaci ztrácí Země určitou část rotační energie, protože musí bojovat proti přílivům, způsobovaných přitažlivostí měsíce. Vědecky je propočítáno, že za 15 miliard let bude den dlouhý jako dnešní měsíc. Země zůstane otočena k měsíci stále stejnou stranou.

Dráha Země kolem slunce je eliptická. Čím je Země blíže ke slunci, tím rychlejší je její oběh. Proto je na severní polokouli léto o osm dní delší než zima.

Celý náš sluneční systém krouží kolem středu galaktického systému rychlostí 792 000 kilometrů za hodinu.

Podle Wilhelma Herzoga, Reader Digest 1999

„Lidé si myslí o bozích, že se rodí, nosí šaty a mají těla jako oni sami.

Etiopejci věří, že bohové jsou černí a mají tupé nosy.

Trákové říkají, že mají oči modré a rusé vlasy.

Kdyby krávy a koně měli ruce, malovali by obrazy bohů, kteří by vypadali jako krávy a koně.“

Xenofanés